

ΒΟΥΛΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Ἀπὸ τῆς προχθῆς τὸ κλεινὸν μέγαρον τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἐν τῷ ὁποίῳ κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν ἐπίσημον φράσιν ἀποφασίζονται αἱ τῆς τοῦ ἔθνους καὶ ἔνεκα τοῦ ὁποίου, συγχρόνως, ταλανίζεται ἡ τύχη τοῦ ἔθνους, ἀπὸ τῆς προχθῆς τὸ κλεινὸν μέγαρον, ἡρημώθη. Οἱ ἡμερινοὶ διαβᾶται τῆς ὁδοῦ Σταδίου, μὴ βλέποντες ἄνω τῆς προσώψεως αὐτοῦ κυματίζουσιν τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν, δὲν θὰ εὐρίσκωνται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ σχηματίζωσιν ἐν τῇ διανοίᾳ των ἀκουσίως ἀναλογίας μεταξὺ τῆς σημαίας καὶ τοῦ . . . ράσου, οὐχὶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερον ὁ κληρὸς κατὰ τὴν ἐθνικὴν παλιγγενεσίαν εἰς τὴν ἐπανόστασιν, ὡς θὰ ὑπέθετεν ἄθως τις πατριώτης, ἀλλὰ διότι τὸ περὶ ράσου λόγιον ὅτι «καλύπτει πολλὰς ἀσχημίας ὑπὸ τὴν σκέπην σου» δύναται νὰ παρεκταθῇ λεγόμενον καὶ περὶ τῆς ἐλληνικῆς σημαίας, ὅταν κυματίζῃ ὑπεράνω τοῦ κοινοβουλίου συνεδριάζοντος. Ὡσαύτως οἱ νυκτερινοὶ διαβᾶται τῆς ὁδοῦ Σταδίου θὰ παύσωσιν θαμβούμενοι ἐκ τοῦ φωτός, ὅπερ ἐξεχύνετο ἀπλετον ἀπὸ τῶν περισσῶν παραθύρων τοῦ κτιρίου καὶ κατηύγαζε τὰ περίξ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ σκότος τῶν γειτονικῶν οἰκιῶν καὶ τὰς τρεμοσβυνούσας λάμπεις — ἀλαμπίας, ἂν εἶνε δυνατὴ ἡ λέξις — τῶν φανῶν τοῦ φωταερίου. Τὸ βουλευτήριον ἐβυθίσθη εἰς ἀπλετον . . . σκότος. Οἱ συνδέοντες τὴν ὑπαρξιν τῆς ἐλληνικῆς ἐλευθερίας πρὸς τὴν ὑπαρξιν τῆς ἐλληνικῆς Βουλῆς καὶ ἐξάγοντες ἐκείνην οὐχὶ ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων τὰ ιερά, ἀλλὰ ἀπὸ τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις, δύνανται ἤδη ἀτενίζοντες εἰς τὸ ἵνδαγμα τῆς ἐλευθερίας, ὡς πάλαι ποτὲ ὁ Σολωμός, νὰ λέγωσιν :

Ἄ ! τὸ φῶς ποῦ σε στολίζει
 Ὅταν ἡλίου φεγγυόλῃ
 Καὶ μακρόθεν σπινθηρίζει
 Δὲν εἶν', ὄχι, ἀπ' τῇ Βουλῇ.

..

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ ἐλευθερίας, δὲν κρίνομεν ἀκαίρον, ἐν παρενθέσει, νὰ παρεκτενῶμεν, ὅτι παρ' ἡμῖν ἡ «θεὰ ἐλευθερία» ὑπέστη ἀνάλογόν τι πρὸς τὸ μυθεύμενον περὶ ἐνὸς Ἰνδικοῦ Θεοῦ. Διηγοῦνται περὶ τοῦ Θεοῦ τούτου, ὅτι εὐρισκόμενός ποτε ἐπὶ τῆς γῆς εὐρέθη εἰς τὴν δυσχερῆ θέσιν νὰ ζητηθῇ πρὸς χορὸν ὑπὸ ἐκατοντάδων τινῶν ἐρατεινῶν χορευτριῶν, καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ ταῖς ἀρνηθῇ τὴν χάριν. Ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς Θεὸς δὲν ἡσθάνετο ἐν ἐκτυτῷ ἀρκοῦσαν θεϊότητα, οὔτε εἶχε καιρὸν διὰ χάσιμον, ὅπως ὑποστῇ ἐκατοντάδας ὅλας χορευτικῶν στροβιλισμῶν καὶ περιπτύξεων, τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην· οὔτε ἠθέλεν ὁ εὐγενικώτατος Θεὸς νὰ φανῇ προσωπολήπτης, ἢ κάλλιον γυναικολήπτης, κκτερχόμενος εἰς σκανδαλώδεις προ-

τιμήσεις, ὀρχούμενος μετὰ τούτων, καὶ παραβλέπων ἐκείνας. Ὅθεν αὐτοστιγμὴ ἀπεφάσισε νὰ θεραπεύσῃ τὴν δυσχέρειαν· ἐπολλαπλασιάσθη εἰς τούτους Θεοὺς, ὅσοι ἦσαν αἱ τὸν χορὸν ἀναμένουσιν Βαγιάδεραι, καὶ ἱκανοποίησε ταῦτοχρόνως ἀπάσας. Τοιοῦτοτρόπως ἐν μέρει καὶ ἡ θεὰ Ἐλευθερία διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν πολυπληθῶν αὐτῆς τέκνων, μετεβλήθη, ἀθωγονικῶς πολλαπλασιασθῶ, εἰς ἐλευθερίας, καὶ συγχορεύει μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, καὶ διαχίρει ἐπ' αὐτῶν τὰ θαψιλῇ δῶρά της, ἅτινα ἐν τῇ πεζῇ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων γλώσσῃ ρουφένια ἐκλήθησαν, ὅσας ἀφορῶσιν εἰς τοὺς ἀξιοτίμους βουλευτὰς τῆς συμπολιτεύσεως.

..

Καὶ οἱ ἀξιότιμοι βουλευτὰι τῆς συμπολιτεύσεως ἀπῆλθον ἤδη εἰς τὰς ἐστίας των ὑπέρποτε εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν καὶ σφῶς προνοήσαντες νὰ μὴ ἀναχωρήσωσι πρὶν ἢ ψηφίσωσι τὸ περὶ ποιμνιοδοτικῆς νομοσχέδιον. Ὅλοι ἐξαιρετικῶς ἐφέτος τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν κατηνάλωσαν εἰς ἀδελφικὰς συζητήσεις καὶ οἰκογενειακὰς φιλονεικίας πρὸς ἀλλήλους, ὑπ' οὐδενὸς παρενοχλούμενοι. Οἱ συνάδελφοί των τοὺς ἐγκατέλιπον ἀσπλάγχχνως, ἀλλὰ πρῶτην φορὰν ἡ ἐγκατάλειψις, ἥτις ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ ἔρωτος εἶνε τοσοῦτον θλιβερά καὶ ἐλεγειακὴ, ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ γλώσσῃ δύναται νὰ ἀντηχήσῃ εἰς τὰ ὦτα, ὡς σύνθημα μακαριότητος. Ἰδεώδης Βουλὴ, τῆς ὁποίας τὸν τύπον ἐλησμόνησαν ὁ Πλάτων νὰ περιλάβῃ εἰς τὴν Πολιτείαν ἢ εἰς τοὺς Νόμους του. Χριστιανικὴ Βουλὴ, ἀφ' οὗ τὸ εὐαγγελικὸν ρητὸν «μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερὰ τί ποιεῖ» ἡ δεξιὰ τοσοῦτον καταλλήλως ἐφηρμόσθη ἐν αὐτῇ. Βουλὴ χρυσή, γινώσκουσα ὅτι, ἂν ὁ λόγος εἶνε ἄργυρος, ἡ σιωπὴ εἶνε χρυσός. Βουλὴ ψηφίζουσα καὶ μόλις . . . ψελλίζουσα ἐνίσταται διὰ στόματος τοῦ κ. Μίληση, ὅστις φυσικῶς τῷ λόγῳ, δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ μιλήσῃ. Βουλὴ, οὐχὶ θέτουσα, ἀλλ' ὑφιστάμενη τοὺς νόμους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Βουλευτὰι δεγόμενοι καθ' ἐκάστην κατακέφαλα ραγδαῖον κατακλυσμὸν νομοσχεδίων καὶ μὴ δικαιούμενοι νὰ ἀνείξωσιν ἐναντίον αὐτοῦ οὔτε τὰς ὀμβρέλλας των· σωστοὶ στρεπιδῶται ὑποδακνόμενοι, φόβῳ τῆς πειθαρχίας, εἰς πάσας τὰς ἰδιοτροπίας τοῦ δεκανέως των, καὶ μὴ τολμῶντες νὰ ἀιφεροῦν. Βουλευτὰι μὴ λησμονοῦντες τὸ ραχάτι των, μεταβαίνοντες εἰς τὸ βουλευτήριον μὲ τὰ φῶτα, μετ' οὐ πολὺ ἀποφῆτι ἀποχωροῦντες . . . εἰς τὸ δεῖπνόν των, ἐπανερχόμενοι, ἂν ἡ ἀνάγκη τοὺς καλέσῃ καὶ ἡ ἀμαξία τοὺς παραλάβῃ, χασμῶμενοι, κοιμῶμενοι, ὑπνολαλοῦντες, ὑπνοβατοῦντες, διαλυόμενοι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν, χάριν τῶν Χριστουγέννων. Αἰωνία ἡ μνήμη των.

..

— Ποία εἶνε ἡ διαφορὰ μεταξὺ Βουλῆς καὶ κοιτατοῦ τῆς ἀπόκρεω;

— Ἡ διαφορὰ εἶνε, ὅτι ἡ Βουλὴ τῶρα ἐτελείωσε τὰς ἐργασίας της, ἐνῶ τὸ κοιτάτον τῶρα ἀρχίζει τὰς ἰδικὰς του !

Μαῦρος Τάτος